

Vergil Aeneid 2.6-13

quis tālia fandō

Myrmidonum Dolopumve aut durī mīles Ulixī

temperet ā lacrimīs? et iam nox ūmida caelō

praecipitat suadentque cadentia sīdera somnōs.

sed sī tantus amor casūs cognoscere nostrōs

et breviter Troiae supremum audīre labōrem,

quamquam animus meminisse horret luctuque refugit,

incipiam.